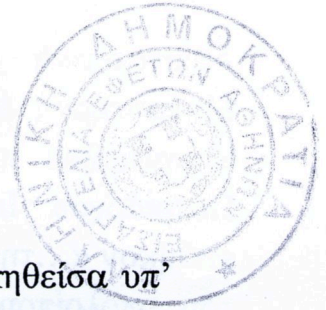

ΔΙΑΤΑΞΗ

Η Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών

Αφού λάβαμε υπόψη την κατά το άρθρο 48 ΚΠΔ ασκηθείσα υπ' αριθμ. 61/2015 προσφυγή του Αρχιεπισκόπου Ασκάλωνος Νικηφόρου, κατά κόσμο Νικολάου Μπαλατατζή, κατοίκου Αθηνών, κατά της υπ' αριθμ. Α12/15 διάταξης του Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών με την οποία απερρίφθη η από 17-4-2013 έγκλησή του κατά του Πατριάρχη Ιεροσολύμων και Πάσης Παλαιστίνης Θεοφίλου Γ' και κατά κόσμον Ηλία Γιαννόπουλου, κατοίκου Ιεροσολύμων, για την πράξη της υπεξαίρεσης αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας από διαχειριστή ξένης περιουσίας (άρθ. 375 παρ. 2-1 ΠΚ), την οποία αυτός φέρεται να τέλεσε με την ως άνω ιδιότητα του Πατριάρχη ως έχων την διαχείριση των οικονομικών του Πατριαρχείου κατά το χρονικό διάστημα από 29-4-2006 έως την κατάθεση της κρινομένης εγκλήσεως, εκθέτουμε τα κάτωθι:

Η προσβαλλόμενη διάταξη καταχωρήθηκε στον ηλεκτρονικό υπολογιστή στις 28-1-2015, θεωρουμένης της ημερομηνίας αυτής ως ημερομηνίας εκδόσεώς της. Συνακόλουθα η τρίμηνη προθεσμία κατ' άρθρο 48 παρ. 1 ΚΠΔ προς άσκηση προσφυγής κατ' αυτής έληξε στις 28-4-2015 (άρθ. 168 ΚΠΔ, 243 εδ. β' ΑΚ). Η άσκηση προσφυγής μετά την πάροδο της προθεσμίας είναι επιτρεπτή αν συνέτρεξε λόγος ανωτέρας βίας (Διατ. Εισ. Εφ. Θεσ/νίκης 85/85 «Αρμενόπουλος» 1986, σελ. 522). Εν προκειμένω η κρινομένη προσφυγή, που ασκήθηκε στις 29-4-2015 ημέρα Τετάρτη, υπό του έχοντος την από 24-4-2015 ειδική εντολή και εξουσιοδότηση πληρεξουσίου δικηγόρου του προσφεύγοντα Σπυρίδωνα Αλφαντάκη, ναι μεν είναι εκπρόθεσμη κατά μία ημέρα, αλλά η καθυστέρηση υποβολής της οφείλεται σε ανώτερα βία και συγκεκριμένα σε λόγους υγείας (οξεία προστατίτιδα) που συνέτρεχαν στο πρόσωπο του πιο πάνω πληρεξουσίου δικηγόρου, όπως τούτο αποδεικνύεται από την από 27-4-2015 ιατρική γνωμάτευση του Ναυτικού Νοσοκομείου Αθηνών, οι οποίοι και λόγοι εμπόδιζαν την εμπρόθεσμη άσκησή της στις 27 ή 28 Απριλίου 2015 και συνακόλουθα η υπό κρίση προσφυγή θα πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί στην ουσία.

Ο εγκαλών με την έγκλησή του ισχυρίζεται ότι το Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων ή Μοναστήριο (Ιερό Κοινό) του Παναγίου Τάφου ή

Αγιοταφική Αδελφότητα ή Πανάγιος Τάφος ή Ελληνορθόδοξο Μοναστήριον, είναι μονή με νομική προσωπικότητα την οποία έχει αναγνωρίσει η Ελληνική Δημοκρατία και εκπροσωπείται υπό του Πατριάρχου Ιεροσολύμων, επιφορτισμένου, μεταξύ άλλων με το καθήκον «...της αποτίσεως των μισθών των ιερέων των επαρχιών...» εκ του υπολοίπου των γενικών προσόδων του Πατριαρχείου, το οποίο διαχειρίζεται και διαθέτει δηλαδή του ολικού ποσού των εισοδημάτων του Πατριαρχείου καθώς και απάντων των σωματείων και των ιδρυμάτων του. Ότι ο ίδιος ο εγκαλόν από της προαγωγής του από Επίσκοπος Κωνσταντίνης σε Αρχιεπίσκοπο Ασκάλωνος, βάσει αποφάσεως της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων της 28-4-2006, δικαιούται μηνιαίου μισθού του (ή «ευλογίας») εξ επτακοσίων δολαρίων ΗΠΑ ως τακτικών αποδοχών του, καθώς και, επιπλέον, του μέρους που του αναλογεί και του οφείλεται από τις χρηματοδοτήσεις και τις επιχορηγήσεις του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων και για τους κληρικούς του, ως εκτάκτων αποδοχών του. Ότι οι τακτικές αποδοχές του από το μήνα Μάιο του 2006 έως και το μήνα Απρίλιο του 2013 ανέρχονται ήδη σε τουλάχιστον 58.800 δολάρια ΗΠΑ. Ότι αν και ο εγκαλούμενος, δια του από 12-2-2013 σχετικού εξωδίκου-οχλήσεως του εγκαλούντος για την απόδοση του ως άνω ποσού και των εκτάκτων αποδοχών του, το οποίο επιδόθηκε στην Εξαρχία του Παναγίου Τάφου στην Αθήνα στις 14-2-2013, έλαβε γνώση της υποχρεώσεώς του αυτής, εντούτοις δεν του απέδωσε τα χρήματά του, τα οποία είχαν περιέλθει στην κατοχή του λόγω της ιδιότητάς του ως διαχειριστού της περιουσίας του Πατριαρχείου και της περιουσίας των κληρικών του, οι οποίοι μισθοδοτούνται με χρήματα του Ελληνικού Δημοσίου, και για λογαριασμό των οποίων ενεργεί υλικές και νομικές πράξεις και επομένως διαχείριση ως αρχηγός της Ορθόδοξου Εκκλησίας στα Ιεροσόλυμα, εξωτερικεύοντας με τον τρόπο αυτό τη θέλησή του να τα ενσωματώσει παρανόμως στην περιουσία του και να τα ιδιοποιηθεί.

Από το αποδεικτικό υλικό που συνελέγη κατά την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, δεν προέκυψε ότι κατά την επίδικη περίοδο ήτοι από το μήνα Μάιο του 2006 μέχρι και το μήνα Απρίλιο του 2013 εξεταμιεύθη από το ταμείο του Πατριαρχείου οποιοδήποτε ποσό δια λογαριασμό του εγκαλούντος το οποίο να μην αποδόθηκε στον τελευταίο και να ενσωματώθηκε τυχόν στην περιουσία του εγκαλούμενου Πατριάρχη ή οποιουδήποτε τρίτου, καθόσον ο εγκαλόν, αν και στις 28-3-

2006 αποκαταστάθηκε εις την Αρχιεροσύνη ως πρώην Κωνσταντίνης και στις 28-4-2006 προήχθη εις Αρχιεπίσκοπο Ασκάλωνος, και όφειλε αρμοδίως να προσέλθει εις τα Ιεροσόλυμα για να αναλάβει διακόνημα, αυτός ουδέποτε προσήλθε, αλλά αντίθετα τον Δεκέμβριο του 2006 υπέβαλε την παραίτησή του από τη θέση του Αρχιεπισκόπου Ασκάλωνος και από μέλος της Αγιοταφικής Αδελφότητος του Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων λόγω διαφωνίας του με την αναγραφόμενη στην Πατριαρχική επιστολή της ανακοινώσεως αποκαταστάσεως αυτού φράσεως ότι δήλωσε ειλικρινή μετάνοια.

Όπως όμως προκύπτει από την από 24-3-2006 αίτηση-δήλωση του προς «Την Α.Θ.Μ. του Πατέρα και Πατριάρχη...» σ' αυτήν ο προσφεύγων δηλώνει τα κάτωθι: «...Εάν εις το παρελθόν παρεπίκρανα, έθιξα ή προσέβαλα κάποιον εκ των Αδελφών ή την Αγίαν και Ιερά Σύνοδο, δηλώνω ότι τούτο εγένετο τελείως ακουσίως, ζητώ συγγνώμη και είμαι έτοιμος να επανορθώσω, κατά το δυνατόν τυχόντα λάθη μου και υπόσχομαι να υπηρετήσω μεθ' όλων των Αδελφών αόκνως και ευσυνειδήτως το Ιερόν ημών Κοινόν...». Με βάση την πιο πάνω δήλωση, που ορθά εκλαμβάνεται ως δήλωση ειλικρινούς μετανοίας, ο προσφεύγων παρέπεισε την Αγίαν και Ιερά Σύνοδο να τον επαναφέρει εις την Ιεροσύνη και να τον αποκαταστήσει εις την Ιεραρχία, πλην όμως αφού εξασφάλισε αυτήν, δήλωνε ότι θα επιστρέψει στα Ιεροσόλυμα με τον όρο να απαλειφθεί από το ως άνω κείμενο και από το κείμενο της αποφάσεως της Ιεράς Συνόδου η πιο πάνω φράση, περί δήλωσης ειλικρινούς μετανοίας, την οποίαν όμως ο ίδιος εγγράφως είχε δηλώσει εις την αίτηση αποκαταστάσεώς του.

Ο ίδιος ο προσφεύγων με την από 8-7-2013 κατάθεσή του καταθέτει ότι το γεγονός της πιο πάνω αναγραφής περί δηλώσεως ειλικρινούς μετανοίας τον στενοχωρεί πολύ, και ότι τους δήλωσε ότι εάν δεν αποσύρουν την πρόταση για μετάνοια του δεν θα γυρίσει στο Πατριαρχείο και ότι επειδή δεν συμφωνούσαν να διαγράψουν τα περί μετανοίας του υπέβαλε παραίτηση τον Δεκέμβριο του 2006. Συνεχίζοντας στην κατάθεσή του αναφέρει ότι εφόσον δεν έγινε δεκτή η παραίτησή του, θεωρεί ότι θα έπρεπε να του καταβάλλοντο οι αποδοχές του.

Το γεγονός ότι η παραίτησή του αυτή δεν έγινε αποδεκτή από την Ιερά Σύνοδο του πατριαρχείου Ιεροσολύμων αφού δεν συνέτρεχε σοβαρός λόγος που θα του έδινε το κανονικό έρεισμα, τούτο δεν καθιστά από μόνο του υποχρεωτική την μισθοδοσία του, καθότι προϋπόθεση της μισθοδοσίας είναι η εργασία στο Πατριαρχείο, ως και δια την παροχή οποιασδήποτε χρηματικής «ευλογίας» προϋποτίθεται συγκεκριμένη διακονία. Ορθώς λοιπόν το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων διέκοψε την καταβολή οποιασδήποτε ευλογίας, αντιμισθίας ή διακονίας στον προσφεύγοντα, αφού ο ανωτέρω για σειρά ετών δεν παρευρίσκετο στην εκκλησιαστική του θέση και στον τόπο της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων και δεν προσέφερε την αρμόζουσα εκκλησιαστική διακονία από της ανακηρύξεώς του εις Αρχιεπισκόπου Ασκάλωνος.

Η άρνηση προσφοράς εργασίας του στα Ιεροσόλυμα όπου και όφειλε να την παράσχει, οφείλεται αποκλειστικά σε υπαίτιους λόγους που ανάγονται στο πρόσωπό του, οι οποίοι και δεν κρίνονται ούτε βάσιμοι ούτε δικαιολογημένοι, και σε καμία περίπτωση σε υπαίτιους λόγους αναγόμενους στο πρόσωπο του μηνυομένου Πατριάρχη, όπως αβάσιμα διατείνεται το πρώτον με τους λόγους προσφυγής του ο προσφεύγων, ισχυριζόμενος ότι η παροχή εργασίας του εκ μέρους του ήταν αδύνατη από υπαιτιότητα του μηνυομένου διότι παρέλειψε να του αναθέσει συγκεκριμένη υπηρεσία και να καθορίσει τα καθήκοντά του, αφού ήταν ο ίδιος ο προσφεύγων που εγκατέλειψε την εκκλησιαστική του θέση και παραμέλησε το ποιμαντικό του έργο, παραλείπων το εκκλησιαστικό του καθήκον κατά παράβαση του αποστολικού κανόνα 58, που επιβάλλει την άσκηση της απορρέουσας από τη χειροτονία εξουσίας και την υποχρέωση στην εκτέλεση της κατά τρόπο αναντίλεκτο.

Για τις πιο πάνω παραλείψεις του αλλά και δια την υποβολή της υπό κρίση παντελώς αβασίμου εγκλήσεώς του, αφού ο προσφεύγων έφθασε στο σημείο ν' απαιτεί χρήματα που δεν δικαιούται και να κατηγορεί αδίκως τον Πατριάρχη για κακουργηματική υπεξαίρεση, η Αγία και Ιερά Σύνοδος κατά την ΠΘ/2-12-2014 συνεδρία της, θεώρησα την ως άνω συμπεριφορά του προσφεύγοντα όχι μόνον απάδουσα εις πρόσωπον κληρικού και δη Αρχιερέως αλλά και πρωτοφανή, απαράδεκτο και ανεξήγητο, **καθήρεσε αυτόν ομοφώνως**

της Αρχιεροσύνης και του Μοναχικού Σχήματος και υπεβίβασε εις την τάξιν των λαϊκών.

Επειδή παντάπασιν δεν προέκυψαν ενδείξεις εις βάρος του μηνυμένου Πατριάρχη Ιεροσολύμων για την καταγγελλομένη πράξη, ορθώς επομένως ο Εισαγγελέας Πλημ/κων Αθηνών απέρριψε ως ουσία αβάσιμη την από 17-4-2013 έγκληση του προσφεύγοντα και συνακόλουθα ως κατ' ουσία αβάσιμη πρέπει να απορριφθεί και η υπό κρίση προσφυγή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δεχόμεθα τυπικά και απορρίπτουμε κατ' ουσίαν την υπ' αριθμ. 61/2015 προσφυγή του Νικολάου Μπαλτατζή, κατοίκου Αθηνών κατά της υπ' αριθμ. Α12/15 διάταξης του Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών.

Αθήνα 15 Ιουλίου 2015

Η Εισαγγελέας

Άννα Καλουτά
Αντεισαγγελέας Εφετών

Ακριβές Αντίγραφο
Υπηρεσιακό
Αθήνα, 16.7.2015
Η Γραμματέας

Γεωργία Φακιά